

DATA ABOUT THE AUTHOR**Pasichniy Mykola Dmitrovich.**

Senior fellow, Science-research financial institute of Kyiv National University of Trade and Economics, PhD

02156, Kyiv, 21, Kioto st.

e-mail: nickpasichniy@gmail.com

УДК 657.421

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО СУТНОСТІ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ**Яременко Л.М.****Предметом** дослідження являються основні засоби, які виступають об'єктом бухгалтерського обліку.**Метою** дослідження є уточнення сутності поняття «основні засоби» та їх класифікація, а також визначення особливостей трактування згідно нормативно-правових документів.**Методологія проведення роботи.** Робота виконана за результатами дослідження сучасних вітчизняних і зарубіжних поглядів на економічну сутність поняття «основні засоби» та їх класифікації в бухгалтерському обліку за Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку №7 «Основні засоби» та Податкового кодексу України.**Результати роботи.** Узагальнено методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби. Проаналізовано підходи до трактування економічної сутності основних засобів в бухгалтерському обліку. Описано класифікацію основних засобів в сучасних умовах господарювання.**Галузь застосування результатів.** Проблеми обліку основних засобів є актуальними для більшості підприємств в зв'язку з потребою отримати власниками, кредиторами й інвесторами оперативної та достовірної інформації щодо стану, руху, оновлення та ефективності використання основних засобів.

Основні засоби є невід'ємною складовою діяльності будь-якого підприємства, вони відіграють неабияку роль в економічних процесах. Однак, відсутність єдиного підходу до визначення поняття «основні засоби», а також його відображення в бухгалтерському законодавстві України є проблемою, що потребує глибшого дослідження.

Висновки. Отже, немає єдиного підходу до визначення терміну основні засоби, для цілей бухгалтерського обліку використовують поняття «основні засоби», а для цілей оподаткування поняття «основні фонди». Основні засоби є матеріальною основою будь-якої підприємницької діяльності. Без основних засобів не може відбуватися жодного господарського процесу. Бухгалтерський облік організовується відповідно до типових класифікацій основних засобів, які призначені для встановлення єдиного їх групування в обліку.**Ключові слова:** основні засоби, основні фонди, класифікація основних засобів, матеріальні активи, об'єкт бухгалтерського обліку.**ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К СУЩНОСТИ И КЛАССИФИКАЦИИ ОСНОВНЫХ СРЕДСТВ****Яременко Л.М.****Предметом** исследования являются основные средства, выступающие объектом бухгалтерского учета.**Целью** исследования является уточнение сущности понятия «основные средства» и их классификация, а также определение особенностей трактовки согласно нормативно-правовых документов.**Методология проведения работы.** Работа выполнена по результатам исследования современных отечественных и зарубежных взглядов на экономическую сущность понятия «основные средства» и их классификации в бухгалтерском учете в соответствии с Положением (стандартом) бухгалтерского учета №7 «Основные средства» и Налогового кодекса Украины.**Результаты работы.** Обзор методологических основ формирования в бухгалтерском учете информации об основных средствах. Проанализированы подходы к трактовке экономической сущности основных средств в бухгалтерском учете. Описана классификация основных средств в современных условиях хозяйствования.**Область применения результатов.** Проблемы учета основных средств являются актуальными для большинства предприятий в связи с необходимостью получить собственниками, кредиторами и инвесторами оперативной и достоверной информации о состоянии, движении, обновлении и эффективности использования основных средств.

Основные средства являются неотъемлемой частью деятельности любого предприятия, они играют большую роль в экономических процессах. Однако, отсутствие единого подхода к определению понятия «основные средства», а также его отражение в бухгалтерском законодательстве Украины является проблемой, требующей глубокого исследования.

Выводы. Следовательно, нет единого подхода к определению срока основных средств, для целей бухгалтерского учета используют понятие «основные средства», а для целей налогообложения понятие «основные фонды». Основные средства являются материальной основой любой предпринимательской деятельности. Без основных средств не может происходить хозяйственного процесса. Бухгалтерский учет организуется в соответствии с типовыми классификациями основных средств, которые предназначены для установления единой их группировки в учете.**Ключевые слова:** основные средства, основные фонды, классификация основных средств, материальные активы, объект бухгалтерского учета.**THEORETICAL APPROACHES TO THE NATURE AND CLASSIFICATION OF FIXED ASSETS****Jaremenko L.M.****Subject of research** is fixed assets which are the object of accounting.**Aim of research** is specification of notion «fixed assets» and classification of fixed assets, as well as determination of peculiarities of interpretation in compliance with normative legal documents.

Methodology of work performance. The work is performed on the results of analyzing modern local and foreign views on the economic essence of notion «fixed assets» and their classification in accounting in accordance with the Regulation (Standard) of Accounting No 7 «Fixed Assets» and Tax Code of Ukraine.

Work results. The author generalized the methodological grounds of reflecting information about fixed assets in accounting, analyzed approaches to interpreting economic essence of fixed assets in accounting and provided classification of fixed assets in the modern economic conditions.

Branch of application of results. Problems of accounting fixed assets are essential for most enterprises in connection with the necessity to receive immediate and trustworthy information regarding condition, progress, update and efficiency of using fixed assets by owners, creditors and investors.

Fixed assets are inseparable constituents of any enterprise playing an important role in the economic processes. Thus, absence of unified approach to the determination of notion «fixed assets», as well as its reflection in the accounting legislation of Ukraine is the problem requiring wider research.

Conclusions. Therefore, there is no unified approach to the determination of notion fixed assets; the term «fixed assets» is used for the purposes of accounting and the term «capital funds» is used for the purposes of taxation. Fixed assets constitute material basis for any entrepreneurial activities. Any economic operation may not be performed without fixed assets. Accounting is organized in accordance with typical classifications of fixed assets for the determination of their single grouping in accounting.

Key words: fixed assets, capital funds, classification of fixed assets, tangible assets, object of accounting.

Актуальність. Основою матеріально-технічної бази підприємства являються основні засоби. Від правильного та раціонального обліку основних засобів залежить процес їх відтворення, поповнення, оновлення та в кінцевому рахунку – забезпеченість підприємства конкурентноспроможними, сучасними засобами праці. Розвиток цього напрямку економіки залежить від своєчасного отримання надійної, достовірної, прозорої та повної обліково-економічної інформації. У зв'язку з цим, зростає роль і значення обліку основних засобів як найважливішої функції управління підприємством. Однак наразі існуючий порядок організації обліку операцій з основними засобами не дає змогу провести повний економічний аналіз і не в повній мірі забезпечує інформацією щодо їх здійснення систему управління підприємством. Перш за все нечіткість та недосконалість нормативно-правового регулювання, численні зміни правової бази сприяли перекручуванню сутності основних засобів, відсутності взаємозв'язку між фінансовим та податковим обліком основних засобів, а також до неоднозначного сприйняття фахівцями інформації про них. Облік основних засобів на підприємстві займає одне із важливих місць, що визначають масштаби та напрями розвитку підприємства. Вони визначають стратегічні можливості діяльності підприємства, а їх ефективне використання впливає на результати виробництва, тобто в кінцевому результаті – фінансовий результат, його здатність конкурувати з іншими товаровиробниками тощо.

Для чіткого розуміння економічних процесів, в тому числі формування та відтворення основних засобів виникає необхідність дослідити економічну сутність основних засобів.

Аналіз наукових досліджень. Вагомий внесок у розвиток теоретичних засад і методичних підходів до вирішення проблем оцінки, обліку, аналізу і аудиту основних засобів внесли вчені-економісти М.Я.Дем'яненко, Г.Г.Кірейцев, М.Т.Білуха, О.М.Голованов, Л.І.Гомберг, М.В.Кужельний, Л.К.Сук, В.П.Завгородній, В.Ф.Палій, В.В.Сопко, В.Г.Лінник, Н.Ф.Огічук та інші вчені. Вивченням сутності основних засобів займався багато вчених, серед яких слід відзначити: Л.К. Сук, Н.Г. Виговську, В.Г. Андрійчука, В.С. Сухарського, М.Я. Дем'яненка, А.Г. Вознюк, Ф.Ф. Бутиця, В.Г. Лінника, В.В. Сопка, В.Г. Швеця та інші.

Методологічні питання отримання інформації про «основні засоби» визначаються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» та міжнародним стандартом фінансової звітності – М(С) БО 16 «Основні засоби». Між тим, деякі питання відображені у Податковому Кодексі України. Отже, відсутність єдиного підходу до визначення поняття «основні засоби», а також його відображення в бухгалтерському та податковому законодавстві України є проблемою, що потребує глибшого дослідження.

Постановка завдання. Метою написання статті є аналіз підходів до трактування економічної сутності та класифікації основних засобів. Цільова спрямованість написання статті обумовила постановку та розв'язання наступних завдань: узагальнено методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби, проаналізовано підходи до трактування економічної сутності основних засобів в бухгалтерському обліку, описано класифікацію основних засобів в сучасних умовах господарювання.

Виклад основного матеріалу. В умовах переходу до ринкових відносин, питання, що пов'язані зі змінами в обліку та аналізі господарської діяльності, стали предметом глибокого економічного дослідження. Особливо стоїть питання про використання основних засобів. Основні засоби є об'єктом бухгалтерського обліку, та займають велику частку в активах підприємства. Крім того, основні засоби є важливою умовою функціонування суб'єкта господарювання, тому бухгалтерський облік повинний забезпечувати систему управління якісною інформацією для подальшого вирішення проблем ефективного та раціонального їх використання. Саме обсяг основних засобів дає підстави судити про розмір підприємства, його можливості та перспективи розвитку.

Облік основних засобів має нормативно-правове регулювання, як на міжнародному, так і на національному рівні. На національному рівні методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби суб'єктів, а також розкриття інформації про них у фінансовій звітності регламентується П(С)БО 7 № «Основні засоби» від 27.04.2000 р. №92 (із змінами і доповненнями від 9 грудня 2011 року № 1591) [5].

Поняття «основні засоби» подано в П(С)БО 7, а поняття «основні фонди» - висвітлювалося в Законі України «Про оподаткування прибутку підприємств».

П(С)БО 7 визначає «основні засоби» як матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх в процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік) [5].

У плановій економіці використовувався термін основні фонди. Основні фонди – це сукупність вироблених суспільною працею матеріально-речових цінностей, що діють протягом тривалого періоду.

З наведених визначень «основні засоби» і «основні фонди» можна виділити наступні відмінності у цих поняттях:

- обсяги сфер діяльності для основних засобів та основних фондів не збігаються. Останні перебувають тільки в сфері господарської діяльності, яка пов'язана з отриманням доходу. Відповідно, ті об'єкти основних засобів, які перебувають в інших сферах, до основних фондів не належать;

- якщо об'єкти основних засобів фізично й морально не зношуються, як це є для земельних ділянок, то на них поняття основних фондів не поширюється, що є другою відмінністю;

- з одного боку, з П(С)БО 7 випливає, що до основних засобів прирівнюються й інші необоротні матеріальні активи, значна частина яких походить із малоцінних і швидкозношуваних предметів. А з іншого боку, з ремарки, наведеної в пп. 8.2.1 Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств», випливає, що матеріальні цінності, віднесені, згідно з рішенням Кабміну, до малоцінних і швидкозношуваних предметів, до основних фондів не належать;

- включення до складу основних засобів незавершених капітальних інвестицій шляхом внесення змін до П(С)БО 7.

З прийняттям Податкового кодексу України (2011 р.) відбулися деякі зміни у сутності основних засобів, класифікації груп основних засобів та інших необоротних активів, а також у методах нарахування амортизації.

У пп. 14.1.138 Податкового кодексу наведено термін основні засоби – матеріальні активи, у тому числі запаси корисних копалин наданих у користування ділянок надр (крім вартості землі, незавершених капітальних інвестицій, автомобільних доріг загального користування, бібліотечних і архівних фондів, матеріальних активів, вартість яких не перевищує 2500 гривень, невиробничих основних засобів і нематеріальних активів), що призначаються платником податку для використання у господарській діяльності платника податку, вартість яких перевищує 2500 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад один рік (або операційний цикл, якщо він довший за рік) [4].

Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» визначає, що основними засобами є матеріальні об'єкти, що їх: утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей; використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду [2].

На сьогодні питання уточнення термінології є дискусійним і досить актуальним серед вітчизняних науковців.

В різних літературних джерелах з економічних дисциплін поряд з поняттям основні засоби досить часто використовується поняття основні фонди. Проблема правильного трактування економічних категорій «основні засоби» та «основні фонди» та чіткого визначення сфери застосування цих термінів залишається актуальною.

Економічна сутність і матеріально-речовий зміст основних фондів слугують визначальними характеристиками в окресленні їх значення для здійснення відтворювальних процесів, функціонування та розвитку будь-якого виробництва. Вся сукупність наявних виробничих фондів складає найбільшу за питомою вагою частину національного багатства країни. Основні фонди визначають характер матеріально-технічної бази виробничої сфери на різних етапах її розвитку. Зростання і вдосконалення засобів праці забезпечують безперервне підвищення технічної оснащеності та продуктивності праці виробничого персоналу.

Основні фонди - це засоби праці, які мають вартість і функціонують у виробництві тривалий час у своїй незмінній споживчій формі, а їх вартість переноситься конкретною працею на вартість виготовлюваної продукції робіт, послуг частинами в міру спрацювання. Основні фонди підприємства включають безпосередньо основні виробничі фонди й невиробничі основні фонди.

Руденко Є. відзначає, що основні засоби підприємства - це сукупність матеріально-речових цінностей, що діють в натуральній формі протягом тривалого часу як у сфері матеріального виробництва, так і у невиробничій сфері [6, с. 5-12].

Падалка К. вважає, що основними виробничими засобами народного господарства є ті засоби виробництва, які знаходяться в процесі праці і використовуються поступово протягом кількох виробничих циклів, частинами переносять свою вартість на готовий продукт, тому їх вартість надходить періодично в оборот частинами і частинами ж відшкодовується в готовому продукті певного виробничого циклу [3, с. 106-146].

Бутинець Ф.Ф. під основними засобами розуміє матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх в процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік).

Верхоглядова Н.І. зазначає основні засоби – це грошові кошти, інвестовані в основні фонди виробничого і невиробничого призначення [1].

Ми погоджуємося з думкою Бутинця Ф.Ф., що використання терміну «необоротні активи» до основних засобів викривляє економічну сутність кругообігу капіталу на підприємстві, який знаходиться в постійному русі, тобто обертається. Різниця лише в способі перенесення вартості на виготовлений продукт. Як відомо, оборотні засоби переносять свою вартість повністю за один виробничий цикл, а основні засоби - поступово, за декілька циклів.

Можна погодитися, що відмова від застосування терміну «основні фонди» дозволить уникнути викривлень і в економічних показниках, що характеризують ефективність використання основних засобів.

Для чіткого обліку основних засобів необхідно насамперед їх правильно класифікувати. Науково обґрунтована класифікація в практичній діяльності використовується для організації аналітичного і синтетичного обліку наявності та руху об'єктів, при нарахуванні амортизації і визначенні розміру зносу, а також при інвентаризації основних засобів.

Основні засоби можна згрупувати за їх функціональним призначенням, за галузевою ознакою, за використанням, за ознакою належності, за натурально-матеріальним складом (табл.1).

Отже, за функціональним призначенням:

- виробничі - основні засоби, що безпосередньо беруть участь у виробничому процесі або сприяють його здійсненню (будівлі, споруди, силові машини та обладнання, робочі машини та обладнання), що діють у сфері матеріального виробництва;

- невиробничі основні засоби, що не беруть безпосередньої або побічної участі у процесі виробництва та призначені в основному для обслуговування комунальних і культурно-побутових потреб трудящих;

- будови, споруди, обладнання, які використовуються у невиробничій сфері.

За галузевою ознакою основні засоби поділяються на: промислові, будівельні, сільськогосподарські, транспортні, зв'язку.

Більша частина основних засобів належить до галузі «Промисловість». Вона безпосередньо пов'язана з процесом виробництва продукції. Але наявність інших видів господарської діяльності (ведення підсобного сільського господарства,

будівельно-монтажні роботи, утримання дитячих установ тощо) зумовлює необхідність обліку основних засобів, що належать до інших галузей господарства (екскаватори, підйомні крани, бульдозери тощо), які перебувають на балансі промислового підприємства, належать до галузі «Будівництво», підсобного сільського господарства - до галузі «Сільське господарство».

Таблиця 1. Класифікація основних засобів

Ознаки	Групи
За функціональним призначенням	Виробничі Невиробничі
За галузевою ознакою	Промисловість Сільського господарства Транспорту Торгівлі
За належністю	Власні Орендовані
За ступенем використання	Діючі Недіючі
За натурально-матеріальним складом	Земельні ділянки, будинки, споруди та передавальні пристрої Машини й пристрої Транспортні засоби Прилади, інвентар Багатолітні насадження Інші необоротні матеріальні активи

У зв'язку з цим у бухгалтерському обліку основні засоби інших галузей поділяються на промислово-виробничі, виробничі та основні засоби інших галузей народного господарства.

До промислово-виробничих основних засобів належать: будинки, споруди, передавальні пристрої, машини та устаткування, робочі машини та обладнання, вимірні й регулюючі прилади, лабораторне устаткування, обчислювальна техніка, інші машини та обладнання, транспортні засоби, інструмент, виробничий інвентар та приладдя, господарський інвентар, робочі та продуктивні тварини, багаторічні насадження, меліорація земель і водойми, інші основні засоби.

Невиробничі основні засоби безпосередньо не беруть участі у процесі виробництва. До невиробничих основних засобів належать: будови і споруди житлово-комунального та культурно-побутового призначення, транспортні засоби, обладнання, інструменти та інші основні засоби невиробничого призначення для обслуговування житлових, комунальних та культурно-побутових потреб населення [1].

За використанням основні засоби поділяють на діючі (усі основні засоби, що використовуються у господарстві), недіючі (ті, що не використовуються у даний період часу у зв'язку з тимчасовою консервацією підприємств або окремих цехів), запасні (різне устаткування, що знаходиться в резерві й призначена для зміни об'єктів основних засобів, що вибули або ремонтуються).

Істотне значення в обліку основних засобів має розподіл їх за ознакою належності на власні й орендовані.

Власні засоби можуть складатися із Статутного (пайового, акціонерного) капіталу, додаткового капіталу з відповідних джерел на розширення роботи підприємства, власних прибутків, цільового фінансування і цільових надходжень.

Орендовані основні засоби показуються у балансі орендодавця, тим самим виключається можливість подвійного обліку одних і тих самих засобів [1].

З прийняттям Податкового кодексу України (2011 р.) запропонована наступна класифікація груп основних засобів та інших необоротних активів і мінімально допустимих строків їх амортизації (табл. 2.).

Таблиця 2. Класифікація груп основних засобів та інших необоротних активів і мінімально допустимих строків їх амортизації

Групи	Мінімально допустимі строки корисного використання, років
Група 1 – земельні ділянки	-
Група 2 – капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом	15
Група 3 – будівлі,	20
Споруди,	15
Передавальні пристрої	10
Група 4 – машини та обладнання	5
З них:	
Електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми, інші інформаційні системи, комутатори, маршрутизатори, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, вартість яких перевищує 2500 грн.	2
Група 5 – транспортні засоби	5
Група 6 – інструменти, прилади, інвентар (меблі)	4
Група 7 – тварини	6
Група 8 – багаторічні насадження	10
Група 9 – інші основні засоби	12
Група 10 – бібліотечні фонди	-
Група 11 – малоцінні необоротні матеріальні активи	-
Група 12 – тимчасові споруди	5
Група 13 – природні ресурси	-
Група 14 – інвентарна тара	6
Група 15 – предмети прокату	5
Група 16 – довгострокові біологічні активи	7

Для цілей бухгалтерського обліку основні засоби класифікуються за такими групами:

1. Земельні ділянки.
2. Капітальні витрати на поліпшення земель.
3. Будинки, споруди та передавальні пристрої.
4. Машини та обладнання.
5. Транспортні засоби.
6. Інструменти, прилади, інвентар (меблі).
7. Робоча і продуктивна худоба.
8. Багаторічні насадження.
9. Інші основні засоби.

Висновки. Однією з умов ефективного функціонування підприємств в умовах ринкової економіки є їх забезпеченість основними засобами, оскільки саме основні засоби є тією рушійною силою, за допомогою якої починає функціонувати підприємство, а в подальшому розширювати свою діяльність. На даний час існує значна кількість підходів до трактування економічної сутності та класифікації основних засобів, що свідчить про актуальність та проблемність обраної теми дослідження. На національному рівні «основні засоби» - матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх в процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року (або операційного циклу, якщо він довший за рік).

Список використаних джерел

1. *Верхоглядова Н.І., Шило В.П., Ільїна С.Б та ін. Бухгалтерський фінансовий облік: теорія та практика: Навчально-практичний посібник / Н.І.Верхоглядова, В.П. Шило, С.Б. Ільїна та ін. – К.: Центр учбової літератури, 2010. – 536 с.*
2. *Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.minfin.gov.ua/document/92418/l-1.pdf>.*
3. *Падалка К. Основні засоби [Текст] / К. Падалка // Главбух. - 2007. - № 21. - С. 106-146.*
4. *Податковий кодекс України / Уклад. В. Кузнецов. – Х.: Фактор, 2011. – 496 с.*
5. *Положення (стандарт) бухгалтерського обліку №7 «Основні засоби»: [Електронний ресурс] : положення (стандарт) бухгалтерського обліку: [затверджений наказом Міністерства фінансів України 27 квітня 2000 р.] : [за станом на 27 квітня 2000 р.] // Законодавство України – режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>*
6. *Руденко Є. Основные средства и основные фонды: порядок учета [Текст] / Руденко Є // Спецвыпуск Налоги и бухгалтерский учет. -2005.- №13. – С. 5-12.*

References

1. *N.I. Verkhogliadova, V.P. Shylo, S.B. Iliina and others. Financial accounting: theory and practice: research and practice textbook - K.: Course Book Center, 2010. – 536 p.*
2. *International Accounting Standards : <http://www.minfin.gov.ua/document/92418/l-1.pdf>.*
3. *K. Padalka. Fixed Assets // Glavbukh. - 2007. - No 21. - P. 106-146.*
4. *Tax Code of Ukraine / V. Kuznetsov. – Kh.: Factor, 2011. – 496 p.*
5. *Regulation (Standard) of Accounting No 7 «Fixed Assets»: : Regulation (Standard) of Accounting: [approved by Order of Ministry of Finance of Ukraine dated April 27, 2000]: [as of April 27, 2000] // Ukrainian Laws – Access: <http://zakon.rada.gov.ua>*
6. *Ie. Rudenko. Fixed Assets and Capital Funds: Order of Accounting // Special Issue Taxes and Bookkeeping. - 2005.- No 13. – P. 5-12.*

ДАНІ ПРО АВТОРА

Яременко Людмила Михайлівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри обліку, аудиту та контролінгу ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди»
вул. Сухомлинського, 30, м. Переяслав-Хмельницький, Київська обл., Україна, 08401
e-mail: 1luda1@rambler.ru

ДАНИЕ ОБ АВТОРЕ

Яременко Людмила Михайловна, кандидат экономических наук, доцент кафедры учета, аудита и контроллинга ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий ГПУ имени Григория Сковороды»
ул. Сухомлинского, 30, г. Переяслав-Хмельницкий, Киевская обл., Украина, 08401
e-mail: 1luda1@rambler.ru

AUTHOR DETAILS

Lidmyla Mykhailivna Jaremenko, Candidate of Sciences in Economy, Docent of the Accounting, Audit, and Controlling Department
Hryhorii Skovoroda Pereiaslav-Khmelnytskyi State Pedagogic University, State Higher Education Institution
vul. Sukhomlynskooho, 30, Pereiaslav-Khmelnytskyi, Kyiv Oblast, Ukraine, 08401
e-mail: 1luda1@rambler.ru